Ч. 246 (11.497). Львів, субота 3. листопада 1928. Оплачено ryczałtem. Рік LXVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-76.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Черговий ухил у ВКП(б).

Львів, 2 листопада 1928.

Російська комуністична партія (теперішня її номенклятура: всесоюзна компартія), що перед роком зводила таку завзяту боротьбу з троцькізмом, має тепер новий клопіт. У найбільшій і найвпливовішій її організації, бо в московській столичній, зродився черговий правий ухил від теперішньої ідеольогічної лінії. Спричинили його важкі господарські трудноші більшовицької держави, а точніше: ярка розбіжність комуністичної теорії з практикою буднів.

Теперішній правий ухил не перший і не останній. А всі як праві так і ліві ухили серед російських комуністів покінчаться аж тоді, коли більшовики скінчать свою "експериментаторську місію творення соціялізму в межах СРСР. В чім-же полягає теперішній ухил?

П'ятнадцятий з'їзд всесоюзної комуністичної партії рішив з нагоди десятиліття комуністичної диктатури скріпити боротьбу з капіталістичними елементами села і працювати над скорим переведенням індустріялізації краю, тоб-то: переводити електрифікацію, перебудовувати все народне господарство на новій технічній базі, себ-то зіндустріялізувати його, кооперувати масово селянство та підносити врожайність його господарства, постепенно обединувати індивідуальні селянські господарства в громадські колективи і розвивати радянські господарства (вони відповідають давним поміщицьким земельним латифундіям). Всіми тими засобами мається сповнити найважніше завдання, а саме скріплення диктатури і змішення союзу робітництва (міського і фабричного) зі селянством. При практичному виконуванні цієї програми численні члени комуністичної партії захиталися у своїй вірі та прийшли до висновку, що її здійснити неможливо. Цього деякі з них і не скривали та почали або йти у практиці на руку засібнішим індивідуальним господарствам на селі, що означає в комуністів підтримку куркуля і кооперацію з ним, або прилюдно критикувати політику партії. Вони заявилися проти непосильної тепер для комуністів індустріялізації, проти величезних асигнувань на колективні й радянські господарства (т. зв. колгосии і радгосии), вважаючи, що ці гроші викидається надаремне і накінець мали відвагу домагатись частинної бодай демонополізації закордонної торговлі. Політичне бюро партії скваліфікувало це як великий проступок проти партійних канонів і приноровило до визнавців такого „правого ухилу" репресії.

Жертвою репресій впало вже багато рядових комуністів, що займалися працею буднів на місцях. Одначе чистка партії від тих нових „контрреволюціонерів" щойно почалася і дасть вона ще богато жертв. Якби ця чистка відносилася тільки до рядовиків, то можливо, що комуністичний центр і не розглядав би справи прилюдно, але річ у тім, що вона зачепила також деяких відповідальних керманичів московської партійної організації і тому центральний комітет партії був приневолений занятися прилюдно становищем в справі того чергового ухилу. Він видав 12. жовтня окрему відозву проти аргументів опозиції, а контрольна комісія московської організації опублікувала рівночасно комунікат про усунення опозиціоністів з відповідальних становищ. Між усуненими найшлися: Мороз, секретар і член президії контрольної комісії московської парторганізації, Мандельштам, член політичного бюра і секретаріяту московського парторг. і накінець Трютін і Пеньків, члени політичного бюра москов. парторг. Як бачимо, то між покараними найшлися чи не найвідповідальніші керманичі столичної партійної організації, з чого видно, що ця нова опозиція не маловажна.

Але протиопозиційна акція комуністів тим не скінчилася. Бо заразже на слідуючий день появилася в пресі велика промова Сталіна, виголошена на зборах московської організації, проти нової опозиції, а вслід за тим пішли партійні збори по всьому Радянському Союзі з протестами проти опозиції та з домаганням негайної і безпощадної її ліквідації. Такі партійні збори заросіялися і по Україні. Льокальні партійні московські холопи на Україні прилучуються теж масово до протестів проти опозиції, керуючися при тім мабуть висказом Леніна про те, що „доки живемо в дрібноселянській країні, доти є в ній для капіталізму є міцніша база ніж для комунізму". Тому то вони хочуть за всяку ціну зіндустріялізувати, себ-то в нинішніх умовах звести до руїни все селянське господарство, бо „лише тоді — писав тойже Ленін — коли країна буде електрифікована, коли під промисловість, сільське господарство і транспорти буде підведена технічна база сучасної великої промисловости, лише тоді ми переможемо остаточно капіталізм". А що це ніколи не станеться, бо комуністи дусяться в западні власних суперечностей і недостачі не тільки капіталу, але й хліба то можна мати певність, що т. зв. правий ухил переможе як не нині то завтра та положить край усім болючим для населення експериментам комуністів і на Україні.

Під кінець слід замітити, що теперішній правий ухил посередньо підтримували і далі підтримують такі комуністичні постаті, як Риков і Калінін. А цего хіба доволі, щоби зрозуміти його вагу не тільки для дальшої долі комуністичної партії, але й для всього населення СРСР. Очевидно, що Сталінові важко тепер післати Рикова і Калініна слідами Троцького і тому він у промові запевнює, що в політбюрі та ЦК ВКП(б) нема ніякої ріжниці думок. Вже само підкреслювання цего є дуже вимовне і свідчить про щось цілком протилежне від того, про що запевнює Сталін.

Перед Загальним Зїздом „Рідної Школи".

Цифри і факти.

II.

Актуальною є справа реформи українського приватного шкільництва. Цій справі богато уваги присвячує і краєва і заокеанська преса. На жаль, автори проєктів реформи або не числяться з нашою дійсністю, або трактують справу з чисто партійницького становища. На нашу дійсність складаються ось які чинники: стан національної свідомости, організованости, боєздатности і матеріяльної спроможности українського громадянства та обовязуючі закони придумані Грабським і комп. Реформ на полі шкільництва не можемо переводити без одночасної пляйової реформи всіх ділянок національного життя. Така реформа нашого нац. життя проводиться. Започаткував її 1-ший листопад 1918 р. Тільки ми, стоячи в огні безперервної боротьби, може за мало усвідомлюємо собі зміни в психіці західно-українського громадянства в останньому десятилітті. І може да мало здаємо собі справу з того, що живемо в переходовій добі, в якій щойно підховуються нові організатори національного життя і нове суспільство.

„Рідна Школа" докінцю утримує 10 гімназій, 5 семинарів, 45 народніх шкіл, 3 фахових, 4 ремісничі. Про матеріяльні трудноші була мова в попередній статті. Подані цифри пророчисто промовляють: якщо не роздобудемо поважніших фондів, доведеться частину шкіл зліквідувати. А що середні школи (гімназії та семинарії) з малими виїмками самовистачальні (Головна Управа відступає їм тільки дохули збірки в повітах їхнього округу), на випадок необхідности ліквідації жертвою впали би деякі народні школи і то в першу чергу у Львові. Це була би велика втрата. І удар по національному престижу! Тому остання Головна Управа всіма силами старалася зберегти істнуючі народні школи у Львові. Чи вдасться їх зберігти? Залежить від громадянства.

Реформатори - аматори залюбки вдаряють в середні школи. Мовляв, краще їх зліквідувати, а зате розбудовувати фахове шкільництво. На які засоби? Ліквідація середніх шкіл цих засобів не дасть! А гімназій, тоб-то підготовчих шкіл для вищих студій, ми й так не маємо за богато. Навпаки, за мало! Розуміється, справа фахового шкільництва — пекуча. Та її не розвяжемо, зруйнувавши істнуючі школи, створивши порожне місце.

Ще одна справа: реформа навчання в наших школах. З двома чинниками треба тут числитися: з обовязуючими законами і з вимогами батьків дітей. Способу думання батьків дітей не можна змінити таком чи іншою резолюцією. Їх теж треба перевиховати. І не проводить поступенно нове наставлення наших національних змагань. Так само не змінимо резолюціями істнуючих законів!

Покликана до життя на основі ухвали Заг. Зїзду „Рідної Школи" з 1926 р. окрема комісія опрацювала плян реформи нашого шкільництва, плян реальний, всесторонньо продуманий. Для реалізації його необхідні є одно, матеріяльні засоби. Недостача засобів є теж одиноким причиною, чому Головна Управа не приходить на Загальні Збори з проєктом зміни статута, отже зі справою, порушеною в останніх дир. А. Крушельницьким в „Ділі" з 30-го жовтня ц. р.

Автор цих стрічок один з перших звернув увагу на необхідність зміни статута „Рідної Школи" і „Просвіти" (на сторінках „Українського Голосу" в 1926 р.) саме в напрямі пропонованому дир. Крушельницьким. Маю тільки сумніви відносно доцільности вибору однорічної Головної Управи (Надзірної Ради). І ще одно, чого не торкає дир. Крушельницький: на мою особисту думку, Загальний Зїзд „Рідної Школи", в якому бере участь кількасот людей, перемінюється деколи у віче, яке при істнуючому політичному розбитті нічого путнього вродити не може. На мою думку, куди продуктивніший був би Загальний Зїзд, зложений з обмеженого числа уповноважених представників повітів, вибраних на повітових зборах після основного обговорення точок майбутнього Краєвого Зїзду.

Приглянувшись ближче умовинам, в яких доводиться працювати Головній Управі, уважаю вповні доцільною її постанову: скликати для зміни статута окремий Надзвичайний Зїзд, присвячений виключно цій справі. Річ в тому, що для такої зміни статута необхідна передумова: санація фінансів Товариства. Бо інакше така зміна буде мати тільки теоретичний характер: де найдете трьох директорів, які згодилися би на кредит (бо на платні для них не має грошей!) взяти на себе велику відповідальність? В додатку: дирекція як першу передумову поставила би справу збільшення канцелярійного персоналу. І знову входять в гру гроші... Тому чергова Головна Управа повинна дістати певні повновласті. Тому Заг. Зїзд повинен викликати в суспільстві поважний здвиг настроїв в користь „Рідної Школи". Майже на увазі: становище „Рідної Школи" критичне!

На кінець цих заміток уважаю доцільним згадати два приклади для характеристики методів боротьби з „Рідною Школою".

Весною н. р. Головна Управа звільнила з posади учителя П. Лисецького. Зробила це з чисто річевих оглядів: п. Лисецький через свойомовним виборами без відома і дозволу влади покидав школу, аперто ігнорував письма Головної Управи, не відповідаючи на її запити; привселюдно зневажав національний прапор; вів серед молоді небезпечну для школи пропаганду. Звільнення п. Лисецького вийшло за обрання ... „політику". А сам п. Лисецький, довголітній член Головної Управи,

ряв(ся) за виписування несотворених річей на адресу теперішнього проводу установи, обвинувачуючи теперішню Гол. Управу за господарку попередніх, в яких сам засідав, а до яких не належала більшість членів останньої Гол. Управи. Чому п. Лисецький так довго тихо сидів зі своїми „ревеляціями"? Чому не згадує нічого про комісії, які провірювали порушені ним закиди, комісії, в яких засідали однодумці п. Лисецького? Теж на всіх Заг. Зборах є точка: абсолюторія! Не знаємо випадку на Заг. Зборах „Р. Школи", щоби її не ухвалено. „Ревеляції" п. Лисецького в „Нашім Слові" передрукувала ліва преса в Америці. І ніхто його не спитав, що він робив зі своїми однодумцями в Головній Управі, чому своєчасно не навчив там, як обертати грошем. Тепер, після досвіду з доби інфляції, критикувати дуже легко. П. Лисецький критикує те, за що сам зі своїми однодумцями поносить відповідальність. З п. Лисецького зробила ліва преса в Америці „герôя", якого скривдила „ундо-ухівська" (еге ж?) Головна Управа...

Другий приклад: „Гром. Голос" виляяв Головну Управу за те, що д-р О. Макарушка займає в „Рідній Школі" аж дві посади: і референта середніх шкіл і директора семинара. Справа не складна: д-р Макарушка, старий, досвідний педаґоґ, обходиться „Рідній Школі" на цих посадах найдешевше (д-р М. емерит). Якщо Головна Управа на одно з цих місць хотіла би заанґажувати когось иншого, мусіла би референтові чи директорові заплатити куди більше за одну функцію, як д-рові Макарушці за обі. Знають це редактори „Гром. Голосу". А вдарили по д-рові Макарушці, бо його син є секретарем УНДО (це й піднесено в статті!).

Важко працювати в хорій атмосфері...

М. Струтинський.

„Просвіта" — це одинокий найкращий вартовий українського духа. Вона одинока виведе нас усіх на шлях кращої долі — на сонішний шлях.

З польських справ.

Перед бюджетовою сесією. — Розклад партій — підсилювання уряду. — Конституційно-ревізіоністична саламаха. — Важке економічне положення. — Бебістичний реґіоналізм і крита мілітаризація „кресів".

Львів, 2. листопада 1928.

Вчера розпочалася черговa бюджетова сесія польського сойму. Розпочалася вона без заходження й святочних настроїв в атмосфері примирення й незначности. Її президія парляменту, ні провідники партій не знають взагалі і зовсім владою влади. Новообраний сойм почення від огляду своїх компетенцій і своєї суверенності уподібнюватися до свого попередника в післяпереворотовій добі. Очевидно, ні урядові соймові клюби все ще намагаються робити враження, що вони знають якесь значіння, щобісь голос і то навіть рішаючий. Отже відбуваються традиційні зібрання клюбів, переводяться перевибори президій, намічаються плян праці, розглядається тактику й відношення до уряду і т. і., однак усе це зберігає всеціло здебільшого формалістичний характер. Ні преса, ні клюби не мають віри в свої постанови, не мають сил, щоби їх здійснити. Над ними височить всесильність уряду і так званих парляментарних знавців, що втотожнюють себе з ним. Парлямент фактично погодився з вартою позицією і законодатної самостійности. Він погодився з думкою, що має відробляти тільки урядові „ковалки", а в першу чергу ухвалити бюджет і — розуміється — нові податки.

Вчорашнє засідання сойму, інавґуруюче бюджетову сесію, обмежилося до формальностей і експозе міністра скарбу Чеховича на тему господарського положення держави та заповіди нових податків під назвою реформи податкової системи. Одночасно вислано сенаторам фахове провірення бюджетового предвістарія, щоби познайомилися з бюджетовими вимогами уряду і — зовсім природно — до них пригорнулися. Як далеко сягає безсилля сойму, видно це наглядно з історії з пресовим декретом президента. Вже два рази сойм відмовився затвердити президентський пресовий декрет, а він собі обовязує, млиновим каменем ваготіючи над пресою. Правда, дотепер той декрет не був дуже дошкульним для польської преси (за винятком т. зв. „народової"), але тепер загрозив знаки навіть нечесівській пресі. Може ця обставина спонукає сойм уже раз покінчити з декретом, звернутим на знищення преси взагалі, а противурядової зокрема.

На першій новій соймовій сесії уряд почувається значно сильнішим, як був тому кілька місяців назад. Проурядові кола, які виявили себе такими неутомними в боротьбі з „партійництвом", себто в боротьбі з всіми організаціями, які не визнали аж то великої охоти піддатися команді уряду, дальше повели розкладову роботу в нутрі партій. Після розколу „Визволення" і створення з його сецесіонистів ядра нинішнього уряду в формі „Партії Праці" (обєднаної опісля зі „Звіязком Направи Річпосп." у „Зєднання Праці сел і міст") після розколу народової партії робітничої (на антиурядову правицю і проурядову лівицю), після розгромлення народової демократії і її союзника „Пяста" та створення всяких новотворів у формі міжпартійної і навіть свого роду міжнаціональної (гл. під низом: Безпартійного Блоку співпраці з урядом — прийшла черга на організаційно сутільну, хоч світоглядово розбиту польську партію соціялістичну, безумовно найповажнішу польську політичну організацію післяпереворотової доби. Підготовчу роботу до розколу ППС ведено давно, однак керманичі цієї партії не брали справи поважно, вважаючи свою організацію такою сутільною, що до неї не матимуть доступу розкладові вплива. А однак те, що вважалося неможливим і виключеним, є нині фактом довершеним. Нічого не помогла сальвова опозиція до уряду партії, яка часто на ділі стояла за урядом. Профспілкові змінили з огляду на можливість майбутньої опозиції в справі реформи конституції постановили осадом ти ППС, спричинити внутрішній фермент і колотнечу, та тим чином обезвладнити цю партію. І нині ППС примушена боротися зі своїми вчорашніми товаришами, що її обезсилює, нівечить її сутільність й авторитет та в основі робить слабшою у відношенні до уряду, не вважаючи на сподіване загострення тону.

Конституційний ревізіонізм, який тягнеться вже довший час по лабіринтах проурядового блоку, а офіційних усіх польських партій на сторінках преси, — ще ніщо не минуло, ніщо не минуло з туманів таємничости. Цей ревізіонізм є спадщиною по народовій демократії, яка намагалася сконструювати таку нову конституцію, яка на довгі літа, а може й десятиліття запевнилаб їй неподільне диктаторське становище в сучасній Польщі. Нині всі ті ревізіоністичні помисли перейшли в спадщину на проурядові польські чинники, які бажають в новій конституції здобути санкцію на перманентне своєї влади. Та чим більше включаються проурядові польські чинники в ревізіоністичному напрямку, тим більше попадають в щораз безрадну саламаху. Ми вже мали нагоду дивитися над ревізіоністично-устроєвою саламахою членів Безп. Блоку, в якій змішалися всеь всякі, серії, і найменші ґраднісько-фашистівські погляди, розбіжні й суперечні, творені навколо них не дуже настроїв, відрізнених бажань, жаги чи пристрасти перманентного верховенства і т. д. Вся ця саламаха повстала звідтіль, що польські ревізіоністи хотілиб обєднати принципи звуженого демократизму з фактичним диктаторством, з освіченим абсолютизмом. Тому польські ревізіоністи в тій матерії роблять все два кроки „вперед" і один крок взад, по суті тупцюючи на одному місці, або концентруючись довкола змінення влади президента, розмежування компетенцій між урядом і соймом, піднесення границі віку при активному виборчому праві й инші подібні дрібниці.

Коли ревізіоністи вийшли було з сімейних ферій доволі великої родини, здержав їх рішіть прем. Бартель, повернувши з відпустки із закордону. Там переконався він, що польські ревізіоністичні помисли не зустрічаються зі симпатією союзників і протекторів. Тепер, коли економічне положення Польщі погіршало, тим більше мусіли відійти на другий плян бурунні устроєвого ревізіонізму. Сьогорічний недорід, кульгаючий польського платничого біляносу, неспроможність довести до торговельного трактату з Німеччиною й Рад. Союзом, недостача готівки, брак внутрішнього кредиту та надмірні податки і заповідь нових, — все те може підірвати дотеперішню вдавану стабілізацію і спричинити нові труднощі. До того в останньому часі позначилася хвиля страйків промислових і хліборобських і то виключно на економічному підкладі. Все це доказує, що на овиді польської економіки збираються нові хмари, які своєю грозою не сприяють занадто глибоко ведученому ревізіонізмові — тимбільше, що Польщі приходиться знову апелювати до кишень американських капіталістів. Таким воєнне положення, як у нутрі (справа закональна?) та на міжнародній арені (Литва, Німеччина, Рад. Союз у звязку з новими звідомленими польськими роботи марш. Пілсудського в Румунії не сприяє економічному положенню.

Проурядові чинники від проводом Безпарт. Блоку на всі боки і ріжно подають лад і людство в реґіоналізмі, бажаючи всі „вірні і певні" спинити в своїм реґіоналізму з стояти в один момент від ключем культу держави й її представників. Не можемо замикати очей на те, що реґіоналізм робить деякі поступи, особливо в господарській ділянці, однак покищо не сягає глибоко. Його — так сказати — казьонний характер не подає надій на дальший, всесторонніший розвиток. Є це лише спроби з експериментів при допомозі „одного даху" як це обєдну національну властивість, то щонайбільше притупити її вістря і „на казенне греблє" відсунути її природну розвязку. В парі з реґіоналізмом відбувається крита мілітаризація „кресів", як полудневих, так і північно-східних. На нашій території почалась ця акція доперва в післяпереворотовій добі призначенням воєводою тернопільським полк. Кашпацького. Тепер уже й Станиславів одержав нового воєводу в особі полк. Бров. Івановича-Кленєвського, що поза налю на обсадженню військовим адміністратором становища луцького воєводи, а може й львівського. Отже Сх. Галичина, яка так довго жила конституційним і самоврядним життям після довгої експериментації перетворюється в країну, керовану під тою чи иншою формою військовістю.

Зїзд талерґофців.

Мобілізація „русских" у Львові.

На день 31. м. м. скликав т. зв. „Талергофський Комітет"" усіх тих, що терпіли й мучилися в талергофськім таборі, на зїзд до Львова. На зїзд, що був дуже й численний, прибули не тільки б. талергофські вязні, але й вязні з инших австрійських і мадярських таборів, їх родини і богато иншої „русскої" публики.

Зїзд зачався Богослуженням, яке відправлено в Преображенській церкві, а також у православній церкві при вул. Францішканській. Опісля рушив зпід Народнього Дому т. зв. „хрестний похід" на Личаківський цвинтар. Попереду вішла процесія з Преображенської церкви (процесії з православної церкви не було, бо учасники зїзду священики спротивилися тому), за нею несено прапор „Общества Качковського", а після того цілу низку вінків у більшости з трибарвними рос. лентами (від центральних москвофільських установ і кілька з провінції). За вінками несено на рамених не[illegible] й дерев'яний трираменний [illegible] На потім ступав хор, за ним духовен[illegible] 70 самих старих священиків, а замикали похід маси народу в силі до 2000 душ. Похід робив загально поважне враження.

На Личаківському цвинтарі учасники походу спинилися біля закупленого від міста місця-могили, в якій будуть зложені кости невідомого талергофця, що їх спровадять з цвинтаря в Талергофі. Після панахиди виголосили промови: о. Венгринович, урядовець „Общества Качковського" Цебриньский (що навіть у цьому моменті не вагався говорити про „рідних Каїнів"...) і о. Паліїв, що закінчив свою промову апелем до „русскої молодьожи" — вже в російській мові. Закінчилося свято на цвинтарі збіркою жертв на памятник на тій-же могилі і співом „Вічная память".

Пополудні відбулися збори б. талергофців у великій салі Нар. Дому, де радженo не так над увіковічненням памяти погиблих і замучених у часі війни „русских", як радше над організацією „русских сил" в рядах „Русской Селянской Организации". Зрештою про належне увіковічнення памяти померших у Талергофі людей радити трохи вже за пізно, бо талергофські могили давно зрівнані з землею і на них „мудрий німець картопельку садить"... Лишилося ще тільки кілька поломаних хрестів у рові, з боку, бо за кільканадцять літ від часу смерти талергофських мучеників аж до нинішнього дня якось ніхто не подбав про упорядкування й утревалення їх могил.

Перед виборами до Каси Хорих.

Затвердження внесених лист. — Листа „Робітничої Солідарности“ під знаком питання. — Публичні сходини україн. прив. службовиків. — Проти самоволі Котів і Ко.

Останнє засідання управи Каси Хорих у Львові, з дня 29. жовтня було присвячене розглядові внесених лист кандидатів до Каси Хорих. Після дискусії управа затвердила листу з чолових кандидатом д-р Яном Любачевським (листа хадеків), означуючи її ч. 1. Листу об'єднання Проф. Союзів з чоловим кандидатом Мих. Христовським (бльок жидівських, сіоністів, бундистів і правих польсько-соціялістів) одержала ч. 2. З черги [illegible] листу під назвою „Робітнича Солідарність“, подаючи, що з 80 підписів на тій листі 21 не [illegible] про подання своїх підписів, а 43 відкликало свої підписи. Цеї листи вокінцю не уневажнено, доручуючи перевести дальшу [illegible] та лишаючи справу її уневажнення чи затвердження президіяльній комісії управи. Для цеї листи зарезервовано ч. 3. Четверту листу працедавців з чоловим кандидатом Б. Чипсом [illegible]. **Листа українських обезпечених** з чоловим кандидатом **Іваном Олексином одержала ч. 5.** Вкінці листа польських працедавців одержала ч. [illegible], листа працедавців п. н. „Суспільної [illegible]“ з д-р Бубером на чолі одержала ч. 7, а листа [illegible] — ч. 8.

В звязку з виборами до львівської Каси Хорих і становищем „Службовця“ (органу „Сурута“), в цьому [illegible] [illegible] до українських [illegible] [illegible] віддати свої голоси при виборі на листу „Робітничої Солідарности“ — відбулися в неділю (28. жовтня) в салі Лисенка публичні сходини українських прив. службовиків. В сходинах взяло участь понад 120 українських приватних службовиків та кількох не-службовиків, прихильників „Робітн. Солідарности“. [illegible] „Червоної Калини“ [illegible] [illegible]

[illegible]

рента звищилося понад 100 присутніх службовиків, а за резолюцією Сороневича віддалося 7 душ (в більшости неслужбовців, допущених на збори, а характері гостей).

На тому закінчилися збори, заявляючись майже одноголосно за українською обєднаною листою при виборах до львівської Каси Хорих всупереч самовільному становищу частини президії „Сурута“.

Тепер, коли листа „Робітничої Солідарности“ находиться під знаком питання, треба сподіватися, що в її дефінітиві Котів і Ко далеко обманутий [illegible] українські службовці, які під сугестією Котів і Ко далися обманути і стали розбивачами очевидно проти єдиного українського виборчого фронту, станутьь в одному ряді за загалом українських обезпечених при виборах до Каси Хорих.

Листопадові Роковини у Львові.

Ранішне Богослуження. — Пополуднева панахида. — Стріли на пл. Св. Юра. — Польські демонстранти атакують українські установи.

День першого листопада був прекрасний. Вже ранком далеко перед 10 год. почали збиратися перед Преображенською Церквою маси народу, що прийшли на торжественне Богослуження. Відправа почалася точно в 10 год. під проводом о. мітрата Базюка в асисті численного львівського духовенства. Співав хор під управою радн. Купчинського. Церква була переповнена і крім того маси народу стояли перед нею.

Пополудні ще далеко перед початком панахиди за поляглих почали тисячні маси народу заповняти оба подвіря в забудованнях св. Юра. Точно в год. 5.30 почалася панахида під голим небом на подвірю між катедрою та митрополичою палатою, яке було ярко ілюміноване електричним світлом. На гарно уряджених і удекорованім престолі виднів світляний хрест (з електричних лямпок), що робив незвичайне враження. Оба подвіря залягла непроглядна скількість народу. Хто мав нагоду оглядати її згори то бачив море людських голов. Одначе оба подвіря св. Юра перед входом до катедри не помістили всіх учасників і стояли вони і на площі перед входом архикатедральних забудовань. Учасників було найменше з 5 тисяч. До панахиди станули все львівське українське духовенство під проводом оо. мітратів Базюка і Войнаровського. Співав хор „Сурми“ під проводом д-ра Неділки. Відповідну святочну промову виголосив о. д-р Яценків. По скінченій панахиді відспівала кількатисячна товпа національний гимн, що робило імпозантне враження.

По скінченому святі почали виходячі з подвіря св. Юра учасники спів стрілецьких пісень і зі співом на устах виходили з подвіря св. Юра на велику площу перед ним. Кінна поліція шаржою почала розганяти учасників, коли нагло стали чутними стріли, спершу рідкі, а потім досить численні. Серед публики почалась страшна паніка. Почали плакати діти та з криком рятувались жінки. Є богато ранених.

Коли це ділялося на площі св. Юра то вулицями Львова проходив похід польських демонстрантів, які переходячи біля год. 7.30 попри будинки „Просвіти“, „Дністра“ і Ставропигії обкидали їх камінями та повибивали шиби в Ставропигії і „Дністрі“. До будинку „Просвіти“ вдерлася тоді купна демонстрантів від Ринку та позривала всі українські написи в партері, а крім того порозбивала вікна в сходовій клітці напроти входу до Центробанку. Вивіску Центробанку над входом до него цілковито знищила.

Біля год. 8.45 вечером похід демонстрантів завернув знов під „Просвіту“ та почав її здобувати від вул. Бляхарської. Розбивши браму товпа з криком і свистом вдерлася до середини і тут дала повну волю найнижчим чисто звірським своїм інстинктам. Насамперед знищила весь запас паперу в великих ролях, потім повибивала вона всі вікна з рамами та повиломлювала двері у партері. Потім пробралась через вікна до великої ротаційної друкарської машини „Діла“ та здемолювала її цілковито. Знищена також стереотипія і одна найкраща плоска друкарська машина. Дійшовши тут своєї мети озвірілі товпа кинулася на перший поверх і тут найшла обильне заняття при домолюванні переплетні „Просвіти“. Вся переплетня має застрашаючий вигляд. Всі шафи поперевертані та поломані. Тисячі книжок цілковито знищених калічаться по подвірю та по Бляхарській вулиці. Ні одних цілих дверей нема. У вікнах ні одної рами. Присутну тоді в помешканні управителя переплетні його свояччку панну Михайлину Філєсівну викинули „культурні та ідейні“ молодці через вікно з другого поверху на брук вул. Руської. Обляну кровю забрала ратункова стація до шпиталю, де вона бореться зі смертю.

Прорвалась товпа і на другий поверх та повисаджувала всі шиби. Коли почала добиватись до редакції „Діла“ тоді прийшла поліція. Розюшена товпа мала доволі часу, щоби доконати свого гасебного діла руїни. Годиться зазначити, що з помешкання управителя переплетні „демонстранти“ мабуть з чисто ідейних мотивів забрали футро і куртку. Рівночасно йшло пустошення друкарні Ставропигії, до якої дісталась товпа при допомозі драбини.

Централя „Маслосоюзу“ здевастована.

Демонстранти переважно з кругів польської академічної молоді звели рахунок також з „Маслосоюзом“ при вул. Костюшка. Там виважили вони при допомозі залізних штаб рулети та через вітрини (вистабові шиби) вдерлися до нутра. Все зі середини централі повиносили на вулицю і скрупулятно та „совісно“ нищили. Коли знищення доходило до кінця зявилася поліція.

Академічний Д м.

Чи не першим обектом, який взяли на ціль польські демонстранти, був український „Акад. Дім“ при вул. Супінського. Кількатисячна товпа удалася до нього з відомими цілями. Там прийшло до перестрілки, жертвою якої є багато ранених. Ранені також деякі поліцаї. Докладних даних про число жертв ще не маємо.

Телефонічна централя не вразлива.

Коли товпа демонстрантів здобувала входову браму від Бляхарської вулиці в Редакції „Діла“ був тоді редактор. Зорієнтувавшись в ситуації почав телефонувати, але 15 мінут централя не відзивалась. Редактор мав враження, що телефонічне получення товпа перервала і стратив надію на ратунок. Нагло телефон відізвався. Це дзвонила редакція соціялістичного „Дзєнніка Людового“ про події в Академічнім Домі. Тоді щойно почав редактор наново добиватись получення з органами безпеченства, але заки того добився діло руїни в будинку „Просвіти“ було доконане. Поліція прийшла тоді, коли почали здобувати вхід до редакції „Діла“.

Ранені.

Точних даних про число ранених на площі св. Юра і в Академічному Домі покищо не маємо. З польської ранішньої преси довідуємося, що між раненими є: М. К. (техніх) ранений в голову, Марія Мончак (семинаристка) ранена в голову, Богдан К. (студ. гімн.) ранений в голову. Загально ратункове поготівля обслужило до півночі 30 ранених.

Ріжні вісти.

НЕВДАЛИЙ ЗАМАХ НА ПОЛЬСЬКОГО КОНСУЛЯ В ПРАЗІ.

Пат подає, що дня 31. жовтня рано 29-літній гімн. абсольвент Мин. Пасюк (род. 1899 р. у Стопчатові, пов. Коломия) кинув під двері польського консуляту в Празі фляшку з горіючою бензиною та вистрілив із револьвера до входячого саме до консуляту польського консуля д-ра Тад. Любачевського. Пасюка арештували. З добре поінформованих джерел довідуємося, що Пасюк був польським леґіоністом, а опісля служив у поліції. Чи це точне не знаємо.

ПОВОРОТ ЦЕПЕЛІНА.

Цепелін вернув до Німеччини по 71 годинах лету над океаном.

По широкому світі.

У Льондоні святкували окремою празниковою академією в найбільшій салі 10-ліття заснування Ліґи Націй. Між іншими промовляв також Болдуін.

Греція має намір відновити переговори з СРСР в справі підписання торговельного договору.

Мадярські стражники на чехословацькім кордоні побили чехосл. селянина чехосл. дипльом. представник дома ся [illegible] у Будапешті.

У шахтах Горішнього Шлеська від 15 ц. м. до 31. грудня обовязує 5 годинний робучий день.

60-літній ювилей Просвіти відсвяткуємо найкраще, коли всі від „мала до велика“ станемо її членами. Тож спішіться зі зголошеннями в члени, надсилайте вкладки й іншим пригадуйте!

НОВИНКИ

— **Ідуть до нас** кобзарі-бандуристи з Великої України Кость Місевич і Дмитро Гонта, які по закінченій концертовій мандрівці по більших містах Волині, з днем 1-го листопада ц. р. розпочинають свою подорож по Галичині, щоби демонструвати бандуру кобзу, цей прегарний історичний інструмент. Адміністрацію цеї [illegible] веде [illegible] адміністратор Українського Національного Хору — п. Олександер Т[illegible] [illegible] України розпочнуть свої виступи від Тернополя, де вже 1-го листопада виступають у салі „Міщанського Брацтва“. На програму концерту складаються історичні та народні пісні, думи, козацькі жарти, танкові мелодії тощо. Близчі оголошення про виступи кобзарів на провінції будуть подаватися в відділі „Оголошень“.

— **День ощадности.** Маємо ще один день присвячений офіціяльно ще одній ідеї. Така поважна тема, що навіть не підходить до новинок. Один польський денник робить з нереченної такі обрахування: „Коли з 14 міл. працюючих осіб кожний прогулятиме лише 20 хвилин денно, то це дає в сумі 467.000 прогулянних годин праці. Рахуючи хоч би по 20 сот. за годину, матимемо 93.000 зол. денно або [illegible] річно. Коли лише 3 міл. людей щодня [illegible] непотрібно по 40 сот., то це дає на рік 432 міл. зол.! — І так далі. Порахуйте, скільки кожний в нас протягом часу [illegible] [illegible] [illegible] та [illegible] організаційного апарату кожної інституції — а будемо мати [illegible]. А скільки наші чільні громадяни „лоботь“ за рік! Наплачувати громадян „день ощадности“ чи так день такі важко, [illegible] чим цвітом. І со [illegible].

— **Зразковий учитель.** В протоколах Старостина в Підгайцях з дня 8.IX. 1928 р. ч. 12953/8 зложили учні учителя з Сокільників п. Важжинька Пакловіча зізнання, яке свідчить, як розуміють напрями почування нашої молодіжи такі учителі: „Świadek Szczepan Krysa uczeń szkolny lat 14, syn Jana zeznaje, że kierownik szkoły Wawrzyniec Pawłowicz polecił mu by zdjął z figury dekoracje ukraińskie. Z chwilą kiedy to zamierzałem zrobić z resztą memi kolegami, to Mikołaj Romaszczuk, Michał Pałasiuk i Grzegorz Łopatyńczuk, Michał Pałasiuk i Grzegorz Łopatyński wzbronili nam zdejmować, tylko odwiedzieli że tak zostać musi. Tak zeznałem Szczepan Krysa w. r. Świadek Piotr Gołębiowski lat 14 uczeń szkoły p. w. tech. nej zeznaje tak samo, jak świadek poprzedni Szczepan Krysa. Tak zeznałem Piotr Gołębiowski w. r.“. У цій справі внесли в травні громадяни Сокільник до Куратора скаргу, але вона спочиває.

Харчеві крамниці і гігієна. [illegible]

— **Львівська хроніка.** [illegible]

— На 4 [illegible] дослідів три професійні [illegible] два племена.

— Наша музика в Мюнхені. У „Мюнхенер Нойсте Нахріхтен" вичитуємо [illegible] концерт української музики [illegible] оркестри в [illegible] „Дойче Театер", де [illegible] публики. На концерті [illegible] під проводом [illegible] Н. Орелчука.

— Ріжні вістки. З нагоди [illegible] Чехословацької республіки „Народне Дивадло" виставило „Проданну наречену" Сметани, в присутности през. республики, міністрів і дипломатів. — Англійський учений географ А. Осіпі каже, що місто Ню Йорк [illegible] на „дівочий стейт". Він каже, що до нього слід додати [illegible] громади [illegible] Ню Джерзі і Конектікат і тоді за 40 літ цей „дівочий стейт" матиме 18 міл. населення. — Нім. режисер Райнгардт вибирається з актором Мойсі до Америки з вистáвою „Живого трупа" Толстого. — У Дюсельдорфі (Німеччина) відбулася вистава опери [illegible] композитора Шимановського „Король Роґер", місцевий „хоровий [illegible]" [illegible] дебюти повну демонстрацію. — Диригент філядельфійської симфонічної оркестри Стоковський вернувся з Явли й привіз мелодії східної музики, яку виробує [illegible]. — Населення Злуч. Держав зуживає 72 проц. світової продукції авт, 50 проц. продукції друкарського паперу, 71 проц. продукції нафти, 66 проц. обуви і 60 проц. а усіх існуючих у світі телефонів.

— Рекорди. За один день у Берліні було 7 самоубійств і 8 самоубійчих спроб.— По офіціяльним японським інформаціям за 5 літ від останнього великого землетрусу, що нищив Йокогаму і частину Токіо, в Японії було 27.007 більших і менших землетрусів. — [illegible] вищої шкільної шкоди в Лондоні, [illegible] і порідження її на частини пробував продати її „на кільця". — Амерік. мілійонер [illegible] відкупив за 40.000 фунт. клейнод, що був власністю цісаря Йосифа II., а який минулого року купила австр. республіканська за 25.000 фунт. — У Грінок, в Шотляндії побудували корабель на 8000 тон, якого мотори Дізеля мають [illegible] силу. Цей корабель [illegible] так [illegible], що [illegible] може ним керувати.

— Утеча д-ра Бугра. Марсейський лікар Бугра засуджений за убивство свого знайомця на досмертну каторгу [illegible] з Каєнни, тепер втік. Від першої [illegible] трудноші тропікальних [illegible] і прибувся до Венецуелі. Тому, що між Францією і Венецуелею нема умови про видачу злочинців, він [illegible] себе на свобіді і [illegible] там [illegible] вік. Хіба, що [illegible] його [illegible] і вернуться до Франції.

— Професійні танцеристи. У Ню Йорку повстала [illegible] оригінальна організація мужчин, які можуть боротись з професійними танцеристами, які приїжджають з Европи. Ці мужі цеститують, а оборонені своїх жінок, [illegible] старших дам, які платять доляри за годину танцю [illegible] і танцюють у приватних [illegible] дансингу. Мужі [illegible] „донжуани". Може [illegible] як їх платитимуть, [illegible] у себе дома.

— Дві армії. Остання статистика Злуч. Держав каже, що уряд видав за рік 1927 на утримання армії та фльоти 680,547,632 дол. За той час у Злуч. Державах видали жінки на перфуми, пудру та інших косметики суму одного мільярда 925 мілійонів, себто троїчі стільки. Зважимо, що мужчина в Америці майже не перфумується, ясно, що жінки всі ці гроші видали армія жіноцтва.

— Смерть почесного годинникаря. В Грінвіч помер на днях чемний англійський учений Франк Дайсон. Він довгі роки був директором астрономічного заведення в Грінвіч, якого завданням є управильнювати годинниковий час у цілому світі. Покійний був також предсідником англійської Академії Наук.

— Наша прабатьківщина. Американська наукова експедиція, що від довшого часу веде в південній Африці антропольогічні розсліди, прийшла до цікавих висновків. У своїм інтерв'ю з представниками преси в Потсдамсбургу, [illegible] учений Кедж, що до всеми прабатьківщиною первісної людини є південно-африканська частина Калагарі. Переведені експедицією досліди над життям і звичаями мешканців Аґлевої пустині, бушменів, виказали, що вони є спорідненими до первісної людської породи. Життя та стиль їх жиють вони ще досі і уживають каміннього знаряддя. Вони ведуть номадне життя та живляться останками по ичному полюванні [illegible]. Перед домом мертвого тіла душиною їх задоволений дух, тому ховають важко недужих ще за живих вони хоруть. Кедж відкриє після кількох літ вернуться до калагарської пустині, але вже із більшою експедицією, щоби продовжувати досліди.

— З нинішнім числом розсилаємо відпис і чеки „Українського Товариства Допомоги Інвалідам" у Львові. Просимо цих чеків уживати виключно до висилки жертв на Українських Інвалідів.

Театри.

Великий Міський Театр:

Пятниця 2-го, г. 7:30 веч. „Teatro dei Piccoli".

Пятниця 2-го, г. 9:00 веч. „Teatro dei Piccoli".

Субота 3-го, г. 4:00 попол. „Teatro dei Piccoli".

Субота 3-го, год. 7:30 веч. „Таємнича Дама", оперетка.

Кіна.

„Аполльо": „Столичний світ".

„Лев": „Лівтика".

„Оаза": „Коли в жінці прокидається кохання".

„Палас": „Поворот з неволі".

„Фавлоґрафія": „Дікур".

ВІДОЗВИ Й КОМУНІКАТИ.

На допомогу доростаючій молоді.

Добре виховання і вишколення молоді — це запорука кращої долі для нашого краю і народу. І тому все українське громадянство повинно звернути увагу на ті жалібні відносини, серед яких приходиться працювати нашій шкільній молоді, недостаточно відживлюваній та зле одягненій. — Осередком цеї боротьби з нуждою, є Філія української Академічної гімназії у Львові, де учаться переважно діти нашого найбіднішого населення. — Секція „Помочі доростаючій молоді" при Тов. Охорона Дітей і опіки над молоддю у Львові" поставила собі завдання занятися дожиблюванням найбідніших учеників безплатними сніданками та зосмотрювати їх (учеників) як одягом, так і книжками.

В тій ціли підписана Секція, виконуючи свої відповідальні обовязки, звертається до загалу нашого патріотичного громадянства щоби воно: 1) жертвувало неґеношені одяги і білля; 2) складало непотрібні вже для своїх синів шкільні книжки; 3) складало жертви на акцію вожнавлювання бідних учеників харчами або в грошах. Жертви належить складати на руки дижурної пані в домівці Т-ва при вул. Блахарській ч. 1. І. пов. від год. 4—6 кождого дня.

Щоби улегшити акцію збірки одягів, Секція висилає відпоручників від молоді, котрі заступають до кожної української хати — Товариство надіється, що не буде ні одної української хати, з котрої наша молодь вийшла би з пустими руками і що весь наш загал зрозуміє вагу і значіння цеї допомогової акції!

Памятаймо, що наша молодь, це підвалина нашої будучности — І нехай молодь наша побачить, що громадянство дбає про неї не тільки тоді, коли вона йому потрібна, але готове все допомогти своїм молодшим братам у їх стремлінню до кращого життя.

ЗА ФІЛІЮ Т-ВА ОХОРОНИ ДІТЕЙ І ОПІКИ НАД МОЛОДДЮ:

Д-р Юліян Савчак. Стелля Марітчак.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича на Волині.

Володимир Волинський

	3. XI.	День і ніч.
	4. XI.	Циганка Аза
	5. XI.	Вій.
Турійськ	6. XI.	Гейша.
	7. XI.	Витрест.
	8. XI.	Маруся Богуславка
	9. XI.	Циганка Аза.
	10. XI.	День і Ніч.
	11. XI.	Вій.

856 3—?

Інженери-техніки, які шукають заняття (в війську), нехай зголосяться до Українського Технічного Товариства, Львів, Ринок ч. 10 II.

З Українського Технічного Товариства у Львові. Виділ рішив перенести що-тижневі сходини зі суботи на середу год. 18, почавши від 1. листопада н. р. 2—3

Львівський Гротесковий Театр Ляльок відвідає з виставами сланнозвісної гротески на 3 дії Галактіона Чіпки і Лесе н. з. „ВЕРТЕП НАШИХ ДНІВ" міста Перемишль в неділю, дня 4 падолиста, Дрогобич в понеділок дня 5 падолиста і Самбір у вівторок, дня 6. падолиста н. р. 861 1—3

Український Національний Музей-Архів при Українськім Інституті Громадознавства в Празі (засн. У. Г. К. в р. 1923) **Belehradska** c. 97 **Praha XII.** Зважаючи на велику вагу памяток визвольної боротьби України та життя української еміґрації, які в приватних руках не завжди можуть бути належно схоронені і доступні для наукового використання, просимо українських громадян надсилати до Музею-Архіву на постійну чи тимчасову схованку, в дар чи за гроші всякі писані й друковані матеріяли, як універсали, грамоти, закони, меморандуми, деклярації, меморіяли, відозви, накази, обіжники, заклики; постанови, протоколи зборів, комісій, нарад; пасспорти, легітимації, перепустки; мапи, пляни боїв, реляції, журнали бойових подій, записні (польові) книжки, ріжні листування про бої та стан армії; щоденники, спогади, життєписи, некрологи, перекази, козацькі й стрілецькі пісні, записки учасників і очевидців про події, про відношення місцевого населення до свого й чужого війська; оповістки, проклямації, програми урочистих свят, афіші, плякати; газети і витинки з них, журнали, брошури, бланкети й інше, а також: фотографії, малюнки, ілюстрації, стяги; скульптури; українські гроші, грошові знаки, марки: поштові, благодійні, ріжних оплат; прапори, бунчуки, герби; зброю, зразки, униформи українського війська, відзнаки, ріжні значки, печатки, штемплі й інше. — Докладніші відомости про Музей-Архів, а також „Вістник Музею-Архіву" висилаємо зацікавленим особам безкоштовно. — **Управа Музею-Архіву.** 854 2—2

Загальні Збори Філії „Союза Українок" в Бережанах відбудуться дня 6. листопада н. р. в год. 5. вечером в салях „Бесіди". — За Виділ: **С. Кожушкова,** секретарка. **Кордубова,** голова.

Курс для неграмотних відчиняє Кружок „Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка в школі при вул. Мохнацького ч. 12 партер. Наука буде відбуватися кожної неділі і українського свята від години 4—6 попол. почавши від 4. дня листопада н. р. — Зголошення приймає управитель вправчої школи ім. Тараса Шевченка щодня від год. 4—6 попол. — Просимо звертати туди всіх охочих до науки. — **Старшина.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Віденського Поля ч. 1 (бічна Зеленої). Тел. 39—67. 838 3—5

НА РАТИ СТОМАНИ 55 зол. **КЛАПКИ** 55 зол. Вотелі, и до розкладання 35— Фабрика Заґе, Личаківська ч. 132. 4—12

ПЛАТИМО високі ціни за золото брилянти і перли Домбровскі-Розважевські, Львів, (Готель Жорж), вул. Акадевічна ч. 8. Оцінка безплатно. 2181 21—?

РЕФОРМИ, ПАНЧОХИ, РУКАВИЧКИ. Райтузи чисто вовняні по конкуренційних цінах. Пінес Львів, Бойміа ч. 7. 703 10—10

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую брилянти, золото, срібло плачу найвищі ціни. 3 1'6—?

ЛІЖКО мосяжне на рати 200 зол. На провінцію без поруки. Фабрика Заґе, Личаківська 132. 753 4—12

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

332 Пересвітлення Рентґеном. 3—2.

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів, пломбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшім часі. П. Т. Урядникам і студентам значна знижка. Також в сплатах. Тел. 65—71. 835 2—5

АЛЬПАКА

Столове накриття елегантних фасонів з металю цілком білого поручає

АНТІН ГАЛЬСКІ

ЛЬВІВ, СОБІЄСКОГО ч. 3.

863 1—2

Новість!

Вже появилася з друку історична повість Катрі Гриневичевої

„ШЕЛОМИ В СОНЦІ".

Книжка в 12 аркушів друку великої 8-ки на антиковім папері. Обгортка М. Бутовича. До набуття у Книгарні Шевченка та у всіх львівських і провінціяльних книгарнях. **Ціна 5 золотих.** 862 1—1

ПІД УВАГУ Українським Господ.-Кооп. Установам! Найкращими ринком безпосереднього збуту для збіжжя, конопель, картофель, масла, яєць і т. п. являється сьогодні Данціґ. Обзнайомлений на місці і тут. торгов. посередник, перебирає аґентуру та нав'язує зносини з експорт. й імпортовими фірмами. Зголошення до Адм. „Діла" під „Експорт". 851 2—2

Подяка.

Невмолима смерть забрала нам дня 13. жовтня н. р. Найдорожчу Дружину, Маму і Бабуню Марію Солтис, жену управителя народньої школи з Тернополі. Прибиті тяжким горем складаємо найсердечнішу подяку Всім, що в цій тяжкій і гіркій хвилі не забули за нас та помічю і розрадою помогли нам перенести цей тяжкий удар. — Передусім дякуємо ВП. П. Вільчинській і Рибачковій, що через час хороби нашої невіджалованої Покійної несли нам поміч і розраду; ВП. П. Директорові Миколасевичеви за поміч в заходах уладження похорону. — Дальше дякуємо найсердечніше ВСЧ. Духовенству за безінтересовну участь з звеличанню похорону, а саме ВСЧ. крилошанинові і парохови О. Громницькому за провід, ВСЧ. О. Катехитови Симбалєви за відправлення панахиди в в хатах виголошення до глибини серця зворушуючого надгробного слова; ВСЧ. О. Катехитам Д-рові Конрадови, ВСЧ. О. пароховим Бесіг. ВСЧ. О. катехиті Пасові, ВСЧ. О. Ратичеви і ВСЧ. О. Катех. Стасюкови за супровід похорону. — Хв. Учительському Зборови обох українських народних шкіл, дякуємо горяче за прибуття зі шкільною дітворою, яка в зразковім порядку з вінцем поступала на чолі походу, а також за окремий від Збору прегарний вінець і посмертне оплакування. — Дякуємо сердечно Хв. Українському Жіночому Союзові за прегарний вінець і посмертну оповістку, а Голові Союза ВП. П. Конрадовій, за так щире, великим піетизмом до памяти Покійної надихане, надгробне слово. Сердечним Друзям Покійної ВП. П. Орішкевській і ВП. П. Гуґалам дякуємо щиро за окремий вінець і житині цвіти. — Дякуємо як найсердечніше всім дуже численним Учасникам похорону, а з окрема всім Друзям, Знакомим і Сусідам, що особисто висказали співчуття в нашому горю. — Ми не в силі Вам віддячитися, тому приймить від нас сею дорогою щире: „Спасибіг". — Тернопіль, дня 28. X. 1928. — **Онуфрій** — муж, **Богдан і Анна** — діти, **Роман і Марія** — внуки. 831 1—1

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.